

Мотиви към решение по НАХД № 137 по описа за 2022г. на ШРС

Производство по глава 28 от НПК.

С постановление от 17.01.2022г. на ШРП е предложено, на ШРС да бъде прекратено наказателното производство против Д.В.Я. за извършено от него престъпление по чл.313 ал.1 от НК, като е прието, че са налице предпоставките по чл.78а от НК и предлага да и бъде наложено административно наказание.

Представителя на ШРП поддържа така депозираното предложение и предлага на обвиняемия да му бъде наложено административно наказание "глоба" в минимално предвидения към датата на извършване на престъплението размер, а именно 1000 лева.

Обвиняемия редовно призован, не се явява. Не изпраща и процесуален представител.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна: През 2009г. обвиняемия Д.В.Я. и семейството му отпътували от Република България и се установили да живеят във Федерална Република Германия. В различни периоди от време те имали адресна регистрация в различни градове на страната и на различни адреси, но през последните 3-4 години живеели постоянно в гр. Арнщад, ФРГ, където били и адресно регистрирани. Понякога семейството посещавало Република България, но престоят им на територията на страната бил краткосрочен, за не повече от две седмици. Поради тези обстоятелства немските власти приели, че от 15.04.2010г. обвиняемият е установил обичайното си пребиваване на територията на ФРГ.

На 23.02.2021г. обвиняемият се завърнал в република България като влязъл на територията на страната през ГКПП „Калотина“. Той предприел това пътуване с намерение да поднови СУМПС № 280834489, български образец, срокът на което предстоял да изтече на 28.03.2021г. На 25.02.2021г. същият посетил сектор „ПП“ при ОД МВР гр. Шумен и поискал от българските власти да му бъде издадено СУМПС – български образец, удостоверяващ правото му да управлява МПС от съответните категории, като представил всички необходими за издаване на СУМПС документи, включително и декларация, изискваща се от разпоредбата на чл. 151 ал.5 от ЗДвП. Тази декларация Ясенов подписал лично и с нея декларирал, че е установил обичайното си пребиваване в Република България по см. на §6, т.46 от ДР на ЗДвП, въпреки, че така декларираното обстоятелство не съответствало на действителността и обвиняемият съзнавал това, т.к. по това време на подписването и подаването на декларацията той се запознал с разпоредбата на §6 т.46 от ДР от ЗДвП, която била дословно цитирана в бланката на декларацията.

Разпитан в качеството на обвиняем в досъдебното производство Ясенов се признава за виновен, като дава подробни обяснения.

Видно от заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебно – графическа експертиза е, че подписът срещу „Декларатор“ в Декларация по чл. 151 ал.5 от ЗДвП е положен от лицето Д.В.Я. с ЕГН *****.

С оглед изложеното, съдът прави правния извод, че Д.В.Я. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението от общ характер наказуемо по чл. 313ал.1от НК.

За престъплението по горепосочената квалификация, законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години или глоба от 100 до 300 лева. Същевременно се установи, че деецът, който е пълнолетен, не е осъждан. По отношение на него е било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева по реда на чл. 78а от НК с решение по НАХД № 60/2011г. на РС-В. Преслав, влязло в сила на 05.04.2011г. Обвиняемият не е заплатил наложената му глоба. За нейното принудително събиране е образувано ИД на 15.06.2011г. Това обстоятелство е установено от справка намираща се на

стр. 51 от ДС. Според ТР № 2 от 28.02.2018г. на ОСНК на ВКС институтът на чл. 78а е приложим повторно и по отношение на лице, което вече е било освобождавано от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, когато то не е заплатило наложената глоба и за събирането □ е образувано изпълнително дело, но от последното действие, предприето за изпълнение на наказанието от надлежните органи спрямо наказания, е изтекъл общ срок от три години, в който по отношение на наказаното лице не са извършени никакви действия за изпълнение на дължимата глоба. Този общ тригодишен срок е равен на сбора от срока на относителната изпълнителна давност за глобата по чл. 82ал.1 б. „а“ от ЗАНН, /който е в размер на 2 години/ и срока в размер на 1 година, определен по реда на чл.86 ал.1 т.3 от НК. В настоящия случай по отношение на обвиняемия са настъпили тези предпоставки, т.к. от 15.06.2011г., когато е било образувано ИД, не са били предприемани никакви действия за принудително събиране на „глобата“, наложена по НАХД № 60/2011г. по описа на РС – В. Преслав. Следователно погасителната давност, която е започнала да тече от 15.06.2011г. не е била прекъсвана и е изтекла на 15.06.2013г., а на 15.06.2014г. е изтекъл и срокът за реабилитация. Поради което към датата на настоящото деяние /25.02.2021г./ Ясенов е бил реабилитиран. В резултат на деянието няма нанесени преки и съставомерни имуществени вреди, така че следва да бъде освободен от наказателна отговорност при условията на чл.78а от НК. С оглед определяне размера на предвиденото наказание, съдът отчете, че деецът не представлява голяма обществена опасност - по делото са налице добри характеристични данни, и счете, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати като му бъде наложено административно наказание на основание чл.78а ал.1 от НК "глоба" в минимално предвидения размер, а именно 1 000 лева.

По този начин и с това административно наказание съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

Съдът постанови в тежест на обвиняемия и направените в досъдебното производство деловодни разходи за изготвяне на съдебно-графическата експертиза.

Водим от горното и на основание чл.378 ал.4 т.1 от НПК, съдът постанови решението си.

Районен съдия: